

Maalestok for Jordens virkelige Værdi. Naar man ser hen til de Prøver, der har været gjorte ved de saakaldte Prøvevurderinger, saa har der været foretaget en Prøvevurdering ude mellem Kalundborg og Holbæk i Avnsø og Viskende Kommuner. Det er en af Sjællands gode Egne, hvor der hører 12½ Td. Land til 1 Td. Hartkorn. Der har man vurderet hver Td. Land til en Gennemsnitspris af 300 Kr. For nylig brændte imidlertid en Præstgaardovre i Jylland i en af de tarveligste Egne, i Sønder Vissing Sogn, hvor der er 40 Tdr. Land til 1 Td. Hartkorn, hvor Jorden altsaa er meget mager. Præstegaardens Jord blev solgt som „nøgen Jord“, og Priserne derfor varierede fra 700 Kr. og nedad til 400 Kr., gennemsnitlig omtrent 600 Kr. pr. Td. Land. Hvis nu Vurderingsmændene griber en saadan Handel og fastslaar, at i Sønder Vissing Sogn er Gennemsnitsprisen 600 Kr. pr. Td. Land nøgen Jord, som virkelig er blevet betalt i denne Egn af Jylland, der hører til de magreste Egne, og man saa paa den anden Side siger, at i Avnsø og Viskende Kommune, hvor der er særlig god Jord, er Gennemsnitsprisen 300 Kr. pr. Td. Land, saa vil man se, at dette giver en ganske fejlagtig Opfattelse. Jeg mener, at de Vurderinger, som vil komme, vil blive saa løse og saa uvederheftige, at det er ganske besynderligt, at nogen skulde tænke paa at bruge det som Grundlag for Beskatningen baade til Staten og til Kommunen. Man maa dog betænke det umaadelige Arbejde, som i forrige Aarhundrede er gjort for at vurdere Danmarks Jord. Vi har jo haft en hel Stab af Landinspektører, som har berejst hele Landet baade til at begynde med, da Matrikelen blev fastsat, og senere ved enhver Udstykning. I Loven af 4. Juli 1850 er der endogsaa bestemt, at en Vurdering maa ikke gælde mere end 10 Aar, saa skal der omvurderes, og alle disse Omvurderinger har været foretagne paa den Maade, at Landinspektøren sammen med Boniteringsmændene har gravet en Mængde Huller rundt om paa Marken og saa inddelt Marken i forskellige Stykker til forskellige Takster, altsaa en meget betydelig Udregning. Nu mener man, at dette store Arbejde kan afløses en, to, tre ved disse Vurderingsmænd, ja, det skal endogsaa være en Biforretning for dem, deres Hoved-

opgave er at vurdere til Ejendomsskyld. Nu mener man, at hele det store Arbejde, der har kostet — jeg tør gerne sige Hundreder af Millioner, kan afløses blot ved Hjælp af disse Vurderingsmænd, der som en Biforretning kan bestemme Prisen paa Jorden. Jeg tror ikke, at det lader sig gøre, og jeg ser ikke den fjerneste Grund, hvorfor vi skal ind paa den Vej. Jeg ser ikke Grunden til, at Bygninger og Jord skal stilles op hver for sig. Jeg ved, at en af de mest forhadte Beskatninger, vi har haft i vort Land, er den gamle Bygningsafgift. Hvis man nu udskiller Bygningerne fra Jorden, vil vi derved komme tilbage til Bygningsafgiften. Jeg tror, at den Ordning, vi nu har, at Bygninger og Jorden følges ad til deres Værdi, er den mest praktiske, jeg tror, at Folk gennemgaaende er vel fornøjede med den Ejendomsskyld, vi har, og jeg ser derfor ikke nogen rimelig Grund til, at vi skal ind paa et helt nyt System. Ja, jeg ved nok, at disse Folk, som man kalder Georgeisterne, som Betingelse for at faa hele deres Teori gennemført stiller dette op, at vi skal have Bygningerne skilt fra Jorden og have en særskilt Jordskyld; den Maade, hvorpaa Georgeisterne vil have Jorden bedømt eller vurderet, er dog af en hel anden Art. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg læse en Paragraf af en af de Love, der findes i Kommissionsbetænkningen, og som Georgeisterne venter sig i Fremtiden. Jeg skal tillade mig at oplæse § 8, hvori der staar: „Inden hvert Aars 1. November“ — vi skal altsaa have Vurdering hvert eneste Aar i Stedet for hvert 5te Aar — „har enhver Grundejer, som ejer Jord i Kommunen, at indgive til Kommunalraadet en skriftlig Erklæring om hver enkelt, ham tilhørende Grundstykkets skyldpligtige Grundværdi i hele Hundreder Kroner efter Ejeren bedste Skøn. Denne Erklæring, der afgives i foreskreven Form, paa dertil affattede Blanketter, gælder, for al ubebygget Jords Vedkommende, tillige som lovligt Tilbud om Forkøbsret for Kommunen til paagældende Jordstykke til den af Ejeren derpaa ansatte Grundværdi. Unnlades Indgivelse af saadan Erklæring betragtes Grundejeren som frafaldende enhver Indsigelse mod den senere Værdiansættelse for det paagældende Aar“. Og § 9 siger: „Formener Kommunalraadet, at den af